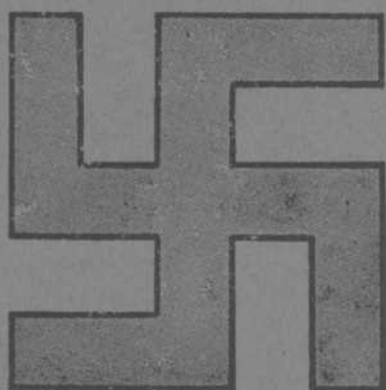
DE SWASTIKA

DRIEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VOOR DE STUDIE VAN SYMBOLIEK VRIJMETSELARIJ EN AANVERWANTE ONDERWERPEN

ZEVENDE JAARGANG
No. 4

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VERTEGENWOORDIGING VAN DEN SUPRÊME CONSEIL UNIVERSEL MIXTE IN NEDERLAND EN KOLONIËN

ONDER REDACTIE VAN H. J. VAN GINKEL EN A. KERDIJK

UITGEGEVEN BIJ DE UITGEVERSMAATSCHAPPIJ "HERMES" PRINSENGRACHT 735 TE AMSTERDAM IN HET JAAR 1917 P. T.

INHOUD.

MEDEDEELINGEN.

Alle inzendingen voor het tijdschrift te richten aan de "Redactie".
Alle opgaven voor abonnementen, losse afleveringen, adresveranderingen, betalingen enz. te zenden aan de Uitgevers.

Abonnement per jaar franco	binnenland *f* 2.50	buitenland *f* 3.—
Losse afleveringen „ „	„ 0.70	„ „ 0.80

Eventueele opname van advertentiën worden beslist door Uitgever en Redactie. Prijsopgave van advertentiën op aanvrage.

Voor onderteekende stukken is de schrijver, voor niet onderteekende de Redactie verantwoordelijk.

ZEVENDE JAARGANG. No. 4. 1 OCT. 1917

DE SWASTIKA

DRIEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VOOR DE STUDIE VAN SYMBOLIEK, VRIJMETSELARIJ EN AANVERWANTE ONDERWERPEN

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

FRANKRIJK.

Het volgende telegram werd verzonden:

WILSON, *President van de Vereenigde Staten.*

De Internationale Maçonnieke Gemengde Orde *Le Droit Humain* begroet de Amerikaansche Republiek in den persoon van haar hoogsten Vertegenwoordiger. Zij is gelukkig hem te kunnen bedanken voor zijne edelmoedige pogingen die, gevoegd bij de machtige aandrift van het groote volk dat hij leidt, een nieuwen band van zuivere broederschap hebben tot stand gebracht tusschen de burgers van de Vereenigde Staten, Frankrijk en Italië. Bij de nobele herinneringen aan eene oude vriendschap die gegrond is op wederzijdsche achting en eenzelfden eerbied voor de beginselen van rechtvaardigheid en vrijheid, brengt de zoo schitterende en belanglooze deelname van de Vereenigde Staten aan den wereldoorlog Frankrijk en haren bondgenooten een onderpand van zegepraal en de zekerheid van de overwinning van het Recht en de Menschelijkheid over eene tyrannieke en barbaarsche autocratie.

U is de eer, mijnheer de president, uw roemvol vaderland geleid te hebben naar een zoo edel en verheven ideaal; eere zij den moedigen burgers die als plicht de noodzakelijkheid aanvaard hebben om te strijden tegen de vijanden van de eerste grondwetten der beschaving. De mannelijke en vrouwelijke leden van *Le Droit Humain*, verdedigers van de gelijkheid en de universeele broederschap, eeren in de groote Amerikaansche natie en haar verheven hoofd de weldadige bewerkers van een toekomstigen vrede die gegrond is op Recht en op Rechtvaardigheid, voor het geluk der Menschheid.

(get.) Zr.·. Marie Bonnevial 33°, Gr.·.·. M.·.·., Voorzitster van den Opperraad, Br.·. Lucien Lévi 33°, Groot-Red.·.·., Br.·. Kahn 33°, en Br.·. Piron 33°, Vice-Voorzitters, Zr.·. A. Gédalge 33°, Gr.·.·. Secr.·.·.

Gen.∴ van den Opperraad, Zr.∴ B. Mesnage 33°, Secr.∴ der Adm.∴, alle leden van de Permanente Commissie van den Opperaad,

Br.∴ L. Goaziou 33°, Vertegenwoordiger van den Opperraad voor Noord-Amerka en Voorzitter van de Amerikaansche Federatie *Le Droit Humain*, Br.∴ G. Domanico 33°, Vertegenwoordiger van den Opperraad voor Italië en Voorzitter van de Italiaansche Federatie *Le Droit Humain*.

∴

Door den Opperraad is een decreet uitgevaardigd waarbij bepaald wordt dat ieder lid van de Gemengde Orde volkomen gerechtigd is lid van meer dan een Loge te zijn in dezelfde jurisdictie.

Verder moeten de in één jurisdictie gebruikte ritualen identiek zijn.

De volledige tekst van dit decreet is aan alle Loges der A.∴ G.∴ V.∴ ter mededeeling aan de leden toegezonden.

Wij wezen reeds op de vroeger gemaakte bepaling in ieder land, de ritualen onzer A.∴ G.∴ V.∴ zoo dicht mogelijk te doen naderen tot die welke in de masculine orden van ieder land in gebruik zijn. Deze officieele bepalingen van den Opperraad zijn, hoewel op geheel andere gronden berustend, in volkomen overeenstemming met hetgeen vele leden der A.∴G.∴V.∴ op occult gezag gaarne aanvaardden.

De in te stellen rituaal-commissie zal dus een vrij gemakkelijke taak hebben om de zoo noodige eenheid in het rituaal der Nederlandsche jurisdictie te brengen en deze te doen bekrachtigen.

∴

NEDERLAND.

Naar wij vernemen heeft het Hoofdbestuur van het Groot-Oosten der Nederlanden het verbod tot bezoeken van de Loges der A.∴G.∴V.∴ ingetrokken. Met veel genoegen constateeren wij deze eerste schrede tot eene betere verstandhouding der beide lichamen, welke, naar wij vertrouwen en hopen, door meerdere schreden in de goede richting zal worden gevolgd, zoodat er niet langer verwijdering zal blijven bestaan tusschen degenen die behooren samen te werken, waar doeleinde en streven toch innerlijk gelijk zijn.

Waar onze orde der A.∴ G.∴ V.∴ zich reeds immer op het standpunt plaatste dat zij *alle* Vrijmetselaren erkent en daarnaar han-

delde, spijt het ons dat wij deze eerste schrede tot toenadering niet kunnen beantwoorden met een stap onzerzijds.

Inderdaad zal alle toenadering moeten komen van de masculine Orde. Waar echter de oplevende kracht van een actieve 'minderheid' een geregelden druk blijft uitoefenen op de lauwe meerderheid en het Hoofdbestuur en vooral de nieuwgekozen Grootmeester blijken geven de teekenen des tijds beter te begrijpen en te doorvoelen dan vroegere hoogwaardigheidsbekleeders, zal de toekomst ongetwijfeld belangrijke dingen kunnen brengen.

Hier uiten wij thans slechts onze blijdschap over het eerste teeken van den beteren geest, die VV.·. MM.·. behoort te kenmerken.

∴

ZWITSERLAND.

De Redenaar van de Loge *Bonne Harmonie* (Neuchâtel) zeide in zijne toespraak op het feest van 24 Juni 1917: "Onder de verscheidenheid van vormen welke deze twee eeuwen van Vrijmetselarij hebben zien geboren worden, zien veranderen en gedeeltelijk verdwijnen noemen wij: . . . . . . ten slotte de Gemengde Vrijmetselarij, welke, door haar moderne opvatting van de gelijkheid van de rechten en plichten der beide sexen, eene grootsche ontwikkeling in de toekomst wacht."

∴

Sedert het voorjaar 1915 hebben de Duitsche Loges alle betrekkingen met het Groot-Oosten van Zwitserland verbroken. Enkele maanden geleden hebben de Duitschers getracht de relaties weder aan te knoopen, de Zwitsers zijn hierop echter niet ingegaan.

∴

Op de laatste bijeenkomst van de Grande Loge, in Bazel gehouden onder voorzitterschap van den Grootmeester, heeft, toen er tot het einde toe niets gezegd was over het tweede eeuwfeest der Vrijmetselarij, de Voorzitter van de Loge *Union des Coeurs* (Genève), juist voor de sluiting voorgesteld, een telegram van hulde te zenden aan den Engelschen Grootmeester. De Duitsch-Zwitsers werden daarop zeer stijf, maar toen het op stemmen aankwam, kon de

Grootmeester niet anders doen dan het zenden van het telegram aanbevelen.

.˙.

AMERIKA.

Zr.˙. Marie Goaziou, de veelgeliefde metgezel in het leven en werk van Br.˙. Louis Goaziou, vertegenwoordiger van den Opperraad van Noord-Amerika en voorzitter van de Amerikaansche Federatie "Le Droit Humain", is den 5en April het Eeuwige Oosten ingegaan. Zij was de stichtster van de *eerste* Loge onzer Orde in de Vereenigde Staten "L'Alpha" no. 301.

Den 15en Juli 1866 werd zij geboren te Namen in België. Als vrouw was zij een voorbeeldige echtgenoote, met zeer innemende manieren en zij werd geëerd en bemind door allen die haar kenden. Als vrijmetselaar was zij eveneens een voorbeeld ter navolging.

De begrafenisplechtigheid had plaats onder de leiding van de leden der Loge no. 301 en droeg een zeer treffend karakter. Er waren tallooze symbolische bloemstukken gezonden door vele Loges der Orde, waaronder vooral die van de Loges 301, 321, 516 en 518 opvielen. Er waren afgevaardigden van talrijke Loges en namens deze sprak Br.˙. Paoliuzzi. Verder werd het woord gevoerd door Br.˙. Delwarte namens den Nationalen Raad, door Br.˙. Falorsi (Chicago) namens den Opperraad van den *Ritus van Memphis en Misraim*, door Br.˙. Thompson namens de *Masonic American Federation*, door Br.˙. Riedel namens de *Order of the Illuminated*. Moge het onzen Z.˙.˙. V.˙.˙. Br.˙. Goaziou gegeven zijn dezen zwaren slag te kunnen dragen, daarbij gesteund door de liefde die de leden onzer Orde in Amerika hem allen toedragen.

.˙.

In LARKSPUR is eene nieuwe Loge gevormd, no. 524. "Den 3en Juni hadden wij het groote genoegen hier onze Br.˙. Avanzini, lid van den Nationalen Raad, te zien. Hij zal gedurende deze maand de Loges in Ohio, Indiana, Illinois, Missouri, Kansas en Oklahama bezoeken en de nieuwe Loge No. 520 in het O.˙. van Royalton (Ill.) installeeren. Verder zal hij een nieuwe Loge organiseeren in Dawson N.M. . . . . .

Het schijnt alsof onze veelgeliefde Br.˙. Goaziou, Voorzitter van

onze Federatie, eene ongelukkige periode voor hem is ingegaan. In Januari had hij een hevigen aanval van bronchitis en moest hij zich door een ander Br.:. laten vervangen. Den 5en April kreeg hij een zwaren slag door het onherstelbaar verlies van onze dierbare Zr.·. Goaziou en alsof dit niet genoeg was, werd hij sedertdien weder bedlegerig door een aanval van longontsteking. Ware hij niet iemand die nooit op eenigerlei wijze zijn lichaam misbruikt had, zoo zou hij zeker niet de kracht bezeten hebben om dit alles te boven te komen. Terwijl ik dit schrijf (6 Juni) is hij voor het eerst weder sedert enkele uren op.

Alle leden van onze Federatie zenden hem onze hartelijke wenschen en hopen van harte dat hij nog vele vruchtbare jaren moge doorbrengen in ons midden om zich geheel te blijven wijden aan het doel van onze Orde welke hij zoo liefheeft."

* * *

ITALIË.

Te Napels heeft de plechtige installatie plaats gehad van den prachtigen nieuwen maçonnieken zetel van "Le Droit Humain" in de Via S. Agostino degli Scalzi No. 5. In dit gebouw worden de bijeenkomsten der drie Loges gehouden terwijl tevens de uitvoerende en besturende macht van de Italiaansche Jurisdictie daar vergadert en de administratie van de Orde van hieruit gevoerd wordt. Van te voren waren sierlijke uitnoodigingen verzonden door den Z.·.·.W.·.·. van het Kapittel en de Voorz.·. MM.·. van de drie Loges aan alle Loges onzer Orde, aan de Loges der masculine Orde en aan vele zelfstandige bekende maçonnieke persoonlijkheden.

De schoone bijeenkomst kan in enkele korte woorden beschreven worden. Er heerschte een hartelijke toon, hoewel natuurlijk de ritueele ceremonie zeer ernstig was. De verbroedering was groot, niet alleen onder de leden van de onderscheidene gemengde werkplaatsen uit Napels, doch ook met de talrijke bezoekers van de andere Orde. Het is echter nauwelijks noodig in ons orgaan te vermelden dat de bijeenkomst als het ware een mijlpaal was in den arbeid van den Gemengden Ritus in Italië.

De arbeid van de vereenigde loges uit dit Oosten "Guiseppe Mazzini", No. 61, "Pietro Colletta", No. 62, "I Figli del Lavoro", No. 64

ving aan in den Tempel te 9 ure 's avonds in den eersten graad. Er waren vele afgevaardigden van andere Loges, alsmede vele Hoogwaardigheidsbekleeders van onze en andere Orden aanwezig. Tot Eereredenaar werd benoemd Prof. Arturo Labriola. Daarna werd de Vertegenwoordiger van den Opperraad, Prof. Giovanni Domanico, op gebruikelijke wijze onder het stalen gewelf met hamerslag binnengeleid en ging hij over tot de ritueele consecratie van den Tempel.

De Tempel was geheel gedecoreerd in Egyptischen stijl en prachtig verlicht door een stijlvolle electrische pharo in het Oosten, 16 op oud-bronzen kandelabres gemonteerde lichten en een electrisch verlicht alziend oog boven den kubieken steen.

De Voorzitter verliet den rijk met acaciabloemen en bladeren versierden troon en begaf zich met de Opzieners naar den kubieken altaarsteen. Hier ging hij over tot de gebruikelijke toetsing van dezen steen en de wijding er van. Vervolgens hadden de rondgang en de wijding met koren en wijn, olie en zout plaats, waarna de Tempel verklaard werd gewijd te zijn aan het werk van de Loges onder het gezag van den Gemengden Opperraad.

Drie maanden later is de eveneens zeer schoone Tempel in Livorno op dezelfde wijze door den Z.·.·. V.·.·. Br.·. Domanico ingewijd, bij welke gelegenheid tevens de Loges "Fides", No. 81 en "Giordano Bruno", No. 82 geïnstalleerd werden.

.·.

Verder zal in Italië het eerste Gemengde Maçonnieke Congres gehouden worden ter bepaling van de algemeene actie. De oproepingen luiden:

In den Naam en onder de Auspitiën van den Opperraad der A.·. G.·. V.·.
Wij, President van den Nationalen Raad der Italiaansche Federatie,

Gezien de besprekingen van den Uitvoerenden Raad en den Nationalen Raad,

Gezien artikelen 42, 43, 44, 65, 52 van de Nationale Constitutie en Algemeene Voorschriften

Krachtens de ons toevertrouwde macht

Hebben gedecreteerd en decreteeren

ART. 1. De bijeenroeping van een Algemeene Bijeenkomst van

de Italiaansche Jurisdictie van de Orde der Gemengde Schotsche Vrijmetselarij "Le Droit Humain".

ART. 2. Deze bijeenkomst zal plaats hebben te Livorno, in den maçonnieken Tempel der Orde op 20, 22 en 23 September 1917 en zal den eerstgenoemden datum aanvangen des morgens ten 9 ure met eene ritueele bijeenkomst in den Meestergraad.

ART. 3. Aan deze bijeenkomst kunnen deelnemen met het recht om te spreken en te stemmen

a. Alle Nationale Raadsleden, actieve en toegevoegde.

b. Alle BB.·. en ZZ.·. bekleed met den administatieven graad 31°, 32°, 33°.

c. Een afgevaardigde van den Areopaag; een afgevaardigde van ieder Soeverein Kapittel; alle Voorzittende Meesters van de Blauwe Loges.

ART 4. De afgevaardigden van den Areopaag en de Kapittels kunnen ook door de leden der Jurisdictie gekozen worden mits zij den graad bezitten van het lichaam dat zij moeten vertegenwoordigen. Indien Voorzittende Meesters van Blauwe Loges om rechtmatige redenen verhinderd zijn de Bijeenkomst bij te wonen, kunnen zij zich laten vertegenwoordigen door een lid van zijn of haar Loge, mits dit lid ten minste een jaar den graad van M.·.M.·. bekleed heeft.

ART. 5. Geen afgevaardigde ter bijeenkomst kan meer dan één lichaam vertegenwoordigen of meer dan één stem uitbrengen.

ART. 6. In buitengewone gevallen mogen BB.·. en ZZ.·. in de bijeenkomst aanwezig zijn als deelnemer, wanneer zij regelmatig ingeschreven staan als lid onzer Orde, den M.·.M.·. graad bezitten en in hun eigen naam willen spreken. Zij zullen het woord mogen voeren in huishoudelijke besprekingen, maar hebben geen stemrecht.

ART. 7. Om de kosten van de bijeenkomst te dekken betalen de afgevaardigden van de Hoogere Lichamen 10 Lire, van de Blauwe Loges eveneens 10 Lire, en deelnemende ZZ.·. en BB.·. 5 Lire.

ART. 8. Ieder deelnemer aan de bijeenkomsten, hetzij in eigen naam of als afgevaardigde, moet de bewijzen overleggen dat hij lid van een Loge is en tevens aantoonen dat hij al zijne verplichtingen tegenover zijne Loge nakwam. Hij moet eveneens zijn diploma van zijn graad overleggen.

ART. 9. De bijeenkomst zal *huishoudelijke* besprekingen voeren

over de punten 1—8 en als congres spreken over de punten a, b en c van VIII.

Art. 10. Voor 20 Augustus moeten de namen van afgevaardigden en individueele leden in het bezit van het secretariaat zijn.

Wij bepalen dat dit decreet zal verkondigd worden in alle zittingen gedurende deze maand.

15 Juli 1917. Giovanni Domanico.

Programma.

I. Verificatie der geloofsbrieven. Regeling der discussies.

II. Plechtige opening der bijeenkomst. Herdenking van den 20en September. Banket.

III. Verslag van den Voorzitter.

IV. Nazien der financieele rapporten. Verslag van den Schatbewaarder. Balans en Begrooting voor 1917—'18.

V. Nationale en Internationale rapporten betreffende onze Orde.

VI. Verkiezing van Raadsleden voor den Nationalen Raad in de plaats van afgetreden, zich teruggetrokken hebbende of te kort schietende Raadsleden.

VII. Bepaling van den zetel van het Uitvoerend Comité.

VIII. Bespreking van het programma onzer maçonnieke actie:

a. Dit Congres spreke zich uit over: welke wijze de beste is om de Gemengde Vrijmetselarij te populariseeren, door de verkondiging van uiteenzettingen van het doel door de hoofden der Orde en het gebruiken van de opkomende democratische stroomingen of de actie te bepalen binnen de werkingen van de discipline der Orde. Welke vorm en welke wijze de beste is om de binnen de Orde genomen besluiten naar buiten te verkondigen en ten uitvoer te leggen.

b. Met betrekking tot de vrouw. Het onderzoeken van de plaats der Italiaansche vrouw wat betreft haar rechtspositie en haar plaats in het gezin. Het Congres spreke zich uit welke maatregelen genomen kunnen worden ter verbetering van de positie der vrouw op politiek, economisch en beroepsgebied.

c. De werkzaamheid van de Vrijmetselarij na den oorlog. In welke mate en op welken grondslag kan een zekere en federaal-internationale overeenkomst getroffen worden tusschen de maçonnieke Orden en Riten der wereld.

Het Congres spreke zich uit dat iedere Orde, welke politieke of sociale doeleinden zij moge nastreven, steeds gemeenschappelijke doeleinden zal steunen door zedelijke en practische samenwerkende maatregelen.

IX. Voorstel tot oprichting van een profaan orgaan dat de werking der Vrijmetselarij in Italië zal verduidelijken en verdedigen.

X. Sluiting.

Verder werd de volgende resolutie gezonden aan alle werkplaatsen in alle graden van alle orden:

De jonge maar reeds krachtige beweging der Schotsche Gemengde Vrijmetselarij in Italië kon niet onverschillig blijven bij de gebeurtenis van de groote Russische Revolutie. De Nationale Raad riep daarom eene buitengewone bijeenkomst te zamen, waar de volgende resolutie met algemeene stemmen werd aangenomen.

Gezien dat de Russische Revolutie slaagde door de samenwerking van de werkende en intellectueele klassen, het heldhaftige leger en de parlementaire vertegenwoordigers, nagenoeg zonder bloedstorting plaats had en aldus het autocratisch en theocratisch despotisme omverwierp dat de hinderpaal was voor het Russische volk om den weg naar de vrijheid, de broederschap en de rechtvaardigheid te betreden en te komen tot de emancipatie der werkende klasse; gezien dat deze revolutie het Russische volk gered heeft van verraders en behoed voor een ontijdigen en noodlottigen vrede met onze vijanden, de verkrachters van menschelijke rechten, waardoor alle opofferingen van het volk en de heldendaden van de strijders vruchteloos zouden zijn geworden en duidelijk heeft aangetoond dat eene zekere overwinning over het Oostenrijksch-Teutonische Imperialisme het einddoel moet zijn, waardoor verdrukte volkeren tot vrijheid en onafhankelijkheid zullen komen;

overwegende dat de voortzetting van deze groote gebeurtenissen samengaat met de verbreiding van de leeringen en het doel van de Orde der Internationale Gemengde Vrijmetselarij "Le Droit Humain", geeft aan het edele Russische volk, dat aldus alleen door den druk van zijn moreele kracht het juk van despotisme wegwierp, aan de werkers der Doema, aan de vertegenwoordigers der Revolutie en het onoverwinnelijke Russische leger dat nu een volk in wapenen ge-

worden is, haar hoogste bewondering te kennen en moedigt het aan voort te schrijden;

zendt aan alle BB.·. en ZZ.·. van Rusland de beste wenschen en verzekeringen van maçonnieke solidariteit, vertrouwend dat nu zij niet langer verplicht zijn zich te buigen voor het despotisme van duistere tijden, zullen overgaan tot het herstel van hunne werkplaatsen en de verbreiding van het Groote Ideaal.

Prof. S. DOMANICO 33°,
Pres.·. van den Nationalen Raad van Italië.

* * *

Over het Vrijmetselaarscongres te Parijs, gehouden in verband met den oorlog, heeft de Voorzitter van de Italiaansche Gemengde Federatie, de volgende circulaire in de profane dagbladen verspreid en aan de werkplaatsen gericht.

"Aangezien enkele zinnen uit de maçonnieke polemiek der laatste dagen, door verschillende verwarringen (ontstaan door een onjuiste kennis van zaken en van verschil der maçonnieke organisaties) het vermoeden hebben doen ontstaan dat ook de "Gemengde Internationale Orde" aan het Congres te Parijs heeft deelgenomen, zij het ons hierbij vergund onze houding in een helder daglicht te stellen.

In de eerste plaats is het van groot belang te getuigen dat onze Orde geen deel heeft genomen aan het Congres te Parijs, evenmin als de Groot-Loges van Engeland en Amerika en de 'Masonic American Federation' — de eenige Schotsche Ritus die werkelijk een groote agglomeratie vormt van symbolische Loges, onafhankelijk van het gezag van een Opperraad — en het voornaamste gedeelte van de groote maçonnieke Vereenigingen van Middel- en Zuid-Amerika. In cijfers berekend, beteekent dit dus dat aan die bijeenkomst de instemming heeft ontbroken van negen tienden der Vrijmetselaars van de geallieerde Naties die strijden tegen de Centrale Mogendheden.

Maar de Gemengde Orde, die op zichzelf reeds een internationale organisatie is en een enkel middelpunt heeft dat haar algemeene handelingen bestuurt en regelt, heeft reeds in de formule 'Het menschelijk Recht' het werkelijke doel van den oorlog verklaard voor de volken die tegen het Imperialisme en de Teutonische barbaarschheid

strijden. De Fransche, Engelsche, Italiaansche, Noord- en Zuid-Amerikaansche, Hollandsche, Australische en andere nationale organisaties — Duitschland en zijn bondgenooten maken geen deel uit van onze federatie — weten waar zij zich aan hebben te houden en hoe zij nu en na den oorlog moeten handelen om de overwinning te verzekeren van het beginsel van onafhankelijkheid van alle nationaliteiten.

De Gemengde Vrijmetselarij heeft op het oogenblik niet de noodzakelijkheid gevoeld van een Officieel Congres, om een soort van diplomatiek programma uit te werken. Zij bestudeert evenwel de noodzakelijke vragen en duidt, geval voor geval, de oplossingen aan, die nuttig zijn voor haar volgelingen en zij oefent haren invloed uit op de volksmassa, de eenige kracht waar zij vertrouwen in stelt.

De jonge en moedige instelling van 'Het menschelijk Recht' heeft reeds herhaaldelijk en duidelijk haar meening over den oorlog geuit; men denke slechts aan haar circulaire van 20 Mei 1916. Haar beginselen vereenigen zich met die van Guiseppe Mazzini, welke heden hun hoogtepunt bereiken in de Vereenigde Staten van Europa, en van de wereld, en waarheen zich alle doeleinden van den oorlog richten. Zij voelt niet de noodzakelijk van een nieuwe bewoording, al is het dan ook de betrekkelijk onnauwkeurige van 'Gemeenschap der Naties'. Overigens vormt onze deelneming aan het bemiddelend Congres onlangs te Rome gehouden het zekerste bewijs van hare houding. En het is noodzakelijk hieraan toe te voegen dat alle Zustergenootschappen van onzen Opperraad en ook de Suprême Conseil zelf volkomen solidair zijn.

Deze verklaringen moeten niet het karakter dragen van kritiek op het werk dat het 'Grand Orient' van Italië gemeend heeft te moeten volbrengen; zijn officieele mededeeling is voor ons overbodig geweest, aangezien zijn warm vaderlandslievend werk genoeg bekend is. Slechts de belanghebbenden en de Duitschgezinden, hebben, op welke wijze dan ook, misbruik kunnen maken van een ongelukkige en onduidelijke uitdrukking in een dagorder, teneinde het vuur der oneenigheid aan te wakkeren.

Een rechtsgeldig internationaal Congres van de "Vrije Vrijmetselaars zal te rechter tijd bijeen worden geroepen en zal vooral de opdracht hebben om op plechtige wijze het vonnis uit te spreken,

waardoor de Teutonische Vrijmetselarij uit de gemeenschap der beschaafde naties zal worden verbannen.

Om het vuur te dooven, is gelukkig de dagorder van het Italiaansch Groot-Oosten uitgevaardigd, na het aftreden van Br. Ettore Ferrari als Grootmeester en daarna, gevolgd door het telegram (met een onverklaarbare vertraging) van het Grand Orient en van de Grande Loge van Frankrijk.

De Nationale Raad van den Gemengden Ritus heeft echter niet de Fransche rectificatie afgewacht om zijn meening te uiten; zoodat het in een spoedvergadering heeft gestemd over den volgenden dagorder, welke aan de werkplaatsen der Orde en aan het Groot-Oosten van Italië is verkondigd:

'Gehoord het verslag van uwen Voorzitter, onderzocht de politieke situatie van het huidig geschiedkundig oogenblik, gelezen den edelmoedigen brief waarin de Z.·.·. V.·.·. Br.·. Ettore Ferrari zijn functie als Grootmeester heeft neergelegd,

Onderzocht en besproken den dagorder van het Gr.·. O.·. van Italië, gepubliceerd in de profane dagbladen,

Overwegende dat de aanvallen en kritieken dezer dagen in de pers in het algemeen, en sterker nog in Duitsch- of Oostenrijkschgezinde pers verschenen, die nu uitgaat van een evenzoo dubbelzinnig als twijfelachtig patriotisme, geïnspireerd werden door den constanten haat van de partijen die vooringenomen zijn tegen het Maçonnieke Instituut,

Overwegende dat de democratische zin en het hoogstaand patriotisme van Br.·. Ettore Ferrari ontegenzeggelijk te goeder trouw zijn,

Betreurende dat het Vrijmetselaarscongres te Parijs — waar het vertegenwoordigend gezag van het meerendeel der Maçonnieke Orden van de geallieerde Staten die strijden tegen de Centrale Mogendheden ontbrak — door de grenzen te overtreden die aan hare opdracht waren gesteld, een treurigen twijfel heeft doen ontstaan in de weergeving van de bekende Italiaansche oorlogsdoeleinden, zóó dat de innerlijke overtuiging der Italiaansche Vrijmetselaars er door is geschokt,

Voelt de noodzakelijkheid en den plicht, zich solidair te verklaren met het Groot-Oosten van Italië in gevoelens, richting en

voorstellen van handelingen vermeld in bovengenoemden dagorder, teneinde heden, te midden van den oorlog, in de eerste plaats de onafscheidelijke rechten van het Italiaansche vaderland te verzekeren evenals de overwinning der beginselen van vrijheid en volkssouvereiniteit, samengevat in de nauwkeurige en veelomvattende formulen van 'Het menschelijk Recht',

En drukt hierbij den innigen wensch uit dat een nieuw internationaal Vrijmetselaarscongres zal plaats hebben waarin, zonder uitzondering, vrije toegang zal worden verleend aan de afgevaardigden van alle Maçonnieke Orden, van de geallieerde strijdende Naties en de sympathiseerende Neutralen, ten einde te bestudeeren en vast te stellen, geen onnauwkeurige, utopistische formulen van toekomstige politieke of sociale maatregelen, maar, binnen de strenge grenzen der Riten, de nieuwe federatieve voorwaarden, geschikt een werkelijke eenheid van handeling aan de Algemeene Vrijmetselarij te geven."

∴

De Suprême Conseil Universel Mixte International '*Le Droit Humain*', in zijn Zetel te Parijs, in plechtige bijeenkomst vergaderd, den 17en Augustus 1917, verklaart, noch officieel, noch door tegenwoordigheid van een zijner leden, deel te hebben genomen aan het werk van het Vrijmetselaarscongres te Parijs, bijeengeroepen door het Groot-Oosten van Frankrijk.

Het weigert absoluut zich solidair te verklaren met bovengenoemd Congres en de conclusies in zijn dagorder gestemd.

Het kondigt het recht af van alle volken om mede te werken tot stichten van hunne nationaliteit.

Het verklaart dat deze rechten ontegenzeggelijk zijn gelijk voor allen en dat, indien Frankrijk den moreelen plicht heeft weer in het bezit te komen van zijn door den vijand bezette gebied, en van Elzass-Lotharingen, op grond van datzelfde beginsel Italië het recht heeft, Trente en Triëst terug te nemen evenals de provincies die door oorsprong, taal en traditie Italiaansch zijn. Het weigert elke andere uiteenzetting van het beginsel van nationaliteit en in het bijzonder een volksstemming die slechts een verkeerde uitwerking zou kunnen hebben.

MAÇONNIEKE SYMBOLIEK EN HET MYSTIEKE PAD.

(*Vervolg van bladz. 112, Zevenden Jaargang.*)

OVER HET VERLOREN WOORD.

Gelijk ik getracht heb aan te toonen, is de Vrijmetselarij in haar werkelijk inwezen een stelsel van geestelijke ontwikkeling en wijst zij een weg aan waarlangs ons lichaam, onze ziel en ons denkvermogen kunnen worden gemaakt tot een geschikten tempel voor den goddelijken Zoon, die ons ware Zelf is, en kunnen werken voor de evolutie der wereld. Zijn uittrede uit den boezem van den O. B. D. H. kan worden vergeleken met het uitspreken van een woord, omdat zulk een woord de aanwezigheid insluit van een levend lichaam om den klank uit te stooten, een actieven wil om de aandrift te geven en een denkend verstand om de beteekenis te verleenen. Zoo vormen lichaam, ziel en denkvermogen van den mensch een drievoudig voertuig waardoor zijn goddelijk Zelf zich kan uiten, of op aarde openbaren. Deze hoogte kan echter niet worden bereikt eer wij ons lichaam vol schoonheid, onze ziel sterk en ons verstand wijs hebben gemaakt, en aldus den tempel hebben voltooid, het bouwen waarvan den arbeid van den waren vrijmetselaar vormt.

Tot dit geschied is, blijft ons goddelijk Woord, onze individueele toon in de hemelsche symfonie voor ons verloren — verdrinkt zij door de bulderende stem der groote begoocheling. Daarom zeggen wij in de maçonnieke symboliek dat de Meester H. A., ons geestelijk Zelf, dood en begraven is in het kruisvormig graf des lichaams; en het groote werk bestaat in het oprichten der drie typische zuilen van schoonheid, kracht en wijsheid, aldus den innerlijken tempel openbarende in de uiterlijke werelden; daarna in het tot leven en werkzaamheid wekken van den Meester als de geïncarneerde Liefde, om de menschen te helpen en ter verheerlijking van den O. B. D. H.. Wij *zijn* zelf, als wij het maar konden beseffen, de Meester H. A., het Zelf van Liefde, doch wij worden begoocheld door de ketterij van afgescheidenheid en vereenzelvigen ons met onze persoonlijkheid en haar éene korte leven. Dit lager zelf moet worden verzaakt, wij moeten leeren er ons buiten te stellen, ons terug te trekken in de innerlijke vesting vanwaar de persoonlijke mensch onpartijdig kan wor-

den gezien, en op die wijze één worden met het Meester-Zelf in ons en in werkelijkheid dat te worden. Als wij dit doen, vinden wij het geheime Woord dat wij op onze omzwervingen hebben verloren en openbaren wij door ons lichaam de geestelijke levenskracht die gezondheid en genezing uitstraalt, door onze ziel de geestelijke kracht waardoor de wereld voortgeholpen wordt langs het groote pad der evolutie, en door ons denkvermogen de geestelijke wijsheid welke de gedachten verlicht en onwetendheid verdrijft.

Zij die het innerlijk pad volgen, verdeelen het in drie stadia — het ontwaken en de zelftucht, het stadium van den A.L.; de verlichting, dat van den M.G.; de zelfovergave en vereeniging, dat van den M.M.. Het ontwaken heeft plaats als wij beseffen dat er zoo iets bestaat als een methode van geestelijke ontwikkeling en besluiten, die te volgen. De A. L. sluit zich aan bij degenen die het groote werk aanvatten; hij ontvangt den B. van het intellect, den G. H. van den wil, en de V. D. M. van het gevoel, en zijn leeraars toonen hem de wijze om de steenen van zijn gedrag, waarmede hij den tempel zijns karakters moet bouwen, glad te maken. Daarna begint hij concentratie te beoefenen waardoor hij zijn lichamelijke gewoonten regelt ten einde een levenskrachtige schoonheid te bereiken, de werkzaamheid zijner ziel aldus richt dat hij zijn werk in de wereld goed doet, en zijn denkvermogen opent voor de werkeijke waarheid der dingen. Zoo leert hij zijn natuurlijke vermogens goed te gebruiken en gaat bij den dag vooruit in het vervullen der plichten welke zijn positie meebrengt en in de studie der vrije kunsten en wetenschappen.

De M.G. heeft zelftucht en het vermogen van concentratie verkregen en is dus in staat den toestand van meditatie te bereiken, waarin hij aan zijn Meester Zelf inzicht, intuïtie en inspiratie kan ontleenen, verzinnebeeld door het S., den W. en het W.. Door het gebruik dezer werktuigen verkrijgt hij de verlichting en wordt het hem mogelijk de geheimen van natuur en wetenschap te doorgronden. Zoo leert de meer ervaren werkman de steenen, welke hij reeds gladgemaakt heeft, op de juiste wijze te plaatsen, opdat de zuil zijner wijsheid gevestigd zij op de rots der waarheid. De M.M. voegt aan zelfbeheersching en verlichting toe de vereeniging met den Goddelijken Zoon binnen in hem, het derde stadium van het

mystieke pad van ontwikkeling. Om dit te bereiken moet hij zijn innerlijk gezichtspunt volkomen veranderen, van dat der persoonlijkheid tot dat van den Pelgrim die van leven tot leven gaat. Steeds meer leeft, werkt en denkt hij met die geesteshouding tot hij eindelijk het standpunt van den natuurlijken mensch opgeeft. Op deze wijze brengt hij aan den eenen kant de mystieke zelfovergave teweeg, en vereeniging aan den anderen kant.

Deze omzetting wordt bewerkstelligd in de beoefening van contemplatie, waardoor het lichaam en zijn centra worden belevendigd, versterkt en verlicht door de krachten van den geest, totdat het in volmaakte harmonie is gebracht. Den waren M. M. wordt de ideale schoonheid onthuld, tot de schoone poort gereed is, de laatste gouden dakpan is gelegd, de sluier opgeheven, en hij den tempel binnentreedt om er nooit weder uit te gaan dan om zich te wijden aan de aanbidding van den O. B. D. H., en te leven, te werken en te denken ten einde de wereld te helpen. Dit is de taak die ons gesteld wordt in ons symbolisch rituaal. De ware geheimen zijn de geestelijke vermogens van schoonheid, kracht en wijsheid; en het verloren woord is Liefde, het Goddelijk Zelf binnen ons; deze te zoeken tot hij ze vindt is de arbeid van iederen M. M. die den naam waardig is.

Hij die den tempel des geestes wil bouwen en de Meester wil worden die daarin woont, moet drie dingen aan dat werk wijden, zijn denkvermogen, zijn kracht en zijn leven. En eer het Goddelijk Kind tot rijpheid kan komen, zullen zeer waarschijnlijk het denken en de arbeid van vele aardlevens noodig zijn; reeds heb ik er op gewezen dat volkomen volmaaktheid een volmaakt fysiek lichaam en leven eischt om zich op dit gebied te kunnen openbaren. Daarom is iedere soort ondervinding noodzakelijk, alle ervaringen moeten worden doorgemaakt, elke toestand van vreugde en smart worden doorleefd; zoodat ten slotte de smetten op het witte kleed der onschuld tot de schitterende versieringen worden op den zoom van het Gewaad van Heerlijkheid. Wij kennen in werkelijkheid nimmer de waarheid van iets totdat wij zelf de ervaring er van beproefd en doorleefd hebben; en onze overtuigingen zijn zoovele resultaten van de ondervindingen uit het verleden. Het Zelf *kan* slechts weten door eerstehands ondervinding, en als wij het geestelijk leven willen bereiken moeten wij bereid zijn de proef te nemen om een einde

te maken aan alle dwaling, vooroordeel, begeerte en gewoonte welke ons in den weg staan; dit is het zoogenaamde offer, doch wanneer men het pad begrijpt, brengt men dit offer met vreugde, want het is slechts het afbreken van een donker en bekrompen huis, om een tempel op te richten waarin ons onsterfelijk Zelf kan wonen.

Voor degenen die streven als wij, wordt dit verzinnebeeld in de legende van onzen Meester H. A., die voorstelt ons geestelijk Zelf, trachtende te voorschijn te komen uit de heilige plaats door de poort van het leven in het lichaam, van kracht in de ziel, en van wijsheid in het denkvermogen. Bij iedere poort staat een aanzicht van ons lager zelf — gewoonte aan de fysieke, begeerte aan de psychische, vooroordeel aan de mentale: verraders die de geheimen des geestes voor zelfzuchtige doeleinden opeischen; zoo strijdt het vleesch tegen den geest en de geest tegen het vleesch. De wijsheid van het innerlijk Zelf komt in ons bewustzijn door de poort van het denkvermogen als geestelijk inzicht, de onmiddellijke aanschouwing der waarheid. Wanneer hiervan een flits wordt opgevangen, vindt het weerstand bij het persoonlijk intellect, den eersten verrader: de aanvaarding eener nieuwe waarheid sluit dikwijls de opoffering in van een oud begrip, wellicht een geliefkoosd vooroordeel en brengt altijd den last om de mentale opvattingen weder in overeenstemming te brengen met het nieuwe denkbeeld. Daarom wordt de nieuwe waarheid dan verwrongen tot een overeenstemming met de vroegere kennis of geheel en al ontkend; en zoo wordt de Meester neergeworpen op den tempelvloer door het S. der logica, met zijn strenge begrippen gegrondvest op de ervaringen der stoffelijke wereld, en teruggeslagen van de poort der waarheid.

Ten tweeden male tracht hij naar buiten te treden, thans door de poort van het gevoel in den vorm van de bezieling der geestelijke levenskracht. Het is echter zeer moeilijk om het lichaam in harmonie te brengen met de innerlijke bron des levens, vele slechte gewoonten moeten veranderd worden, vele aangename uitspattingen opgeofferd; en wederom doet de verrader, het zelf, den meester neerstorten met het W. van gewoonte en sleur. Eindelijk strompelt hij naar de poort van den wil als de geestelijke intuitie van de welgerichte handeling voor het heil van het ras, en wordt ter aarde geworpen door den zwaren H. van persoonlijke begeerte welke immer voor zelfzuchtige

doeleinden doet handelen; en ditmaal wordt hij werkelijk gedood. De volgorde der symboliek schijnt aan te toonen dat wanneer de wil bedorven is, alles is verloren; ik denk omdat voor mystici van het Maçonnieke type de wil het belangrijkste element is, en vandaar dat de ontwikkeling van den wil door concentratie wordt geleerd in den eersten graad.

Terwijl wij echter allen, ten minste theoretisch, erkennen dat het goed is, onzen plicht in het leven te vervullen, wat deze ook zij, hebben weinigen onzer het flauwste begrip hoe belangrijk een volmaakte gezondheid is voor hem die het pad van geestelijke ontwikkeling wil betreden. Wij zijn, gelijk Plato zeide, opgesloten in het lichaam als een oester in haar schelp. Geen denkbeeld kan gevormd worden, geen daad gewild, die niet nauwkeurig bepaald en beperkt is door den fysieken toestand van ons lichaam en onze hersenen; *mens sana in corpore sano* is een volstrekte voorwaarde en wij kunnen niet het een hebben zonder het ander. De groote Helmholtz heeft bijv. verklaard dat bij zijn hoogste inspanning om de abstracte beginselen achter de feiten van het experiment te ontdekken de geringste hoeveelheid alcohol zijn denkvermogen geheel afsloot voor inspiratie. De uitlegging hiervan is dat alcohol de hersencentra opstopt en ze belet deel te hebben aan de hooge spanning van geestelijk inzicht zoodat het verheven denkbeeld niet kan worden gevat in waaktoestand. Wij kunnen niet beide dingen tegelijk hebben, de keuze ligt tusschen de bevrediging van alcohol en innerlijke verlichting; hetzelfde geldt van alle verdoovende middelen die op het zenuwstelsel inwerken. Alle leeringen aangaande occulte geestelijke ontwikkeling zijn het er over eens dat men zich moet onthouden van alcohol en verdoovende middelen; als men deze gebruikt, breekt men met de eene hand af wat men met de andere tracht op te bouwen. Het is voldoende duidelijk dat niets meer nutteloos is doch natuurlijk staat het ons vrij de proef voor onszelf te nemen als wij willen, zij kan slechts tot één resultaat leiden. Zooals wij nu leven gaan wij ieder oogenblik tegen de natuur in en beklagen ons dan over een slechte gezondheid; wij laten onze lichamen geheel in disharmonie komen met onze geestelijke levensbron en verwonderen er ons dan over dat het inzicht en de intuitie van den Meester in ons geheel verduisterd zijn, terwijl wij, de drievoudige verrader, hen

dagelijks dooden. Dit alles moeten wij veranderen als wij ware vrij metselaars willen worden, en door de beoefening der sedert eeuwen beproefde methoden van het innerlijk leven willen trachten de symbolische inwijdingen die wij hebben ondergaan, waar te maken.

Als Leerlingen moeten wij concentratie beoefenen, waardoor het beste werk wordt verricht; als Metgezellen moeten wij meditatie beoefenen, waardoor wij leeren voor onszelf de waarheid der dingen te doorschouwen, als Meester metselaars moeten wij contemplatie beoefenen en daardoor de krachten van onzen drievoudigen Geest doen uitstralen van het lichaam om allen rondom ons te genezen, te helpen en te verlichten. Hier ligt het verloren geheim van geluk, tegen deze dingen bestaan geen wetten; en zij die zich dusdanig ontwikkelen gaan rond in de wereld als weldoeners; overal verwelkomd met open armen, worden zij als de schaduw eener groote rots in een troosteloos land.

Het Maçonniek Rituaal is dus, gelijk ik getracht heb aan te toonen, een symbolische voorstelling van het pad van geestelijke ontwikkeling onderwezen in vele vormen door alle eeuwen heen, of het is een ledige ceremonie en een ijdele vertooning. Ieder kieze voor zichzelf wat het zijn zal. Geen halve maatregel is mogelijk, het is alles of niets.

OVER DE JUISTE VOORBEREIDING.

In het Rituaal wordt nauwelijks getracht zelfs een gedeeltelijke of aannemelijke uitlegging te geven van de eigenaardige symboliek volgens welke van den candidaat wordt gezegd dat hij "behoorlijk voorbereid" is. Wij kunnen echter een redelijke beteekenis er aan geven als wij enkele beginselen van de mystiek, het occultisme, de psychologie en de symboliek in beschouwing nemen. Het centraal beginsel der mystiek is dat er een onsterfelijke en goddelijke geest bestaat in den natuurlijken mensch, die de ware bron is van zijn krachten van liefde, denken, werkzaamheid en vitaliteit; of, om de maçonnieke termen daarvoor te gebruiken, liefdadigheid, wijsheid, kracht en schoonheid. De natuurlijke mensch is echter zoodanig "gevallen" dat hij de aanraking en harmonie met dit innerlijk wezen heeft verloren, waardoor zijn verlichting, energie en levenskracht onvolmaakt zijn; hij is vereenzelvigd geworden met een bewoner

van verre gewesten en voedt de zwijnen zijner eigen begeerten en tracht te leven op het draf waar zij van houden. Er is daarom een diepgaande disharmonie in zijn natuur welke, als men ze beseft, door den godsdienst wordt genoemd een gevoel van zonde, door de zedeleer een zwakheid van wil, door de wijsbegeerte een gebrek aan begrip, zoodanig dat een wijs levensgedrag onmogelijk is.

Het occultisme leert dat dit geestelijk wezen in ons het ware Zelf van den mensch is, die een zich ontwikkelend "zoon" is van het Hoogste Zelf of God; dat het zijn krachten uitzendt in de lagere sferen en aldaar het onvolmaakte wezen schept dat wij mensch noemen; en dat dit verloop zich herhaalt door een reeks incarnaties gedurende en door middel van welke het geestelijk Zelf groeit tot rijpheid, terwijl zijn opeenvolgende "lagere zelven" door een reeks inwijdingen op "het pad van ontwikkeling" te doorloopen, langzamerhand tot harmonie met hem worden gebracht en aldus werktuigen worden waardoor het tot meerdere kennis der waarheid, goede handelingen en schoonheid komen zal. Het gevolg is dat de geestelijke mensch zich ten slotte in het vleesch openbaart zooals hij werkelijk is en in zijn waakbewustzijn de duidelijke herinnering overbrengt van zijn leven, werk en denken op de hoogere bestaansgebieden. Dit is het groote ontwaken en het hoogtepunt van het groote werk. Met deze geestelijke ontwikkeling houdt de ware Maçonnieke Kunst zich bezig. Zij brengt haar tot stand op een stelselmatige wijze die in werkelijkheid overeenkomt met de methode door de Mystici gevolgd en verdeeld in de stadiën van loutering, verlichting en vereeniging. Deze stadiën komen overeen met de inwijdingen der Blauwe Vrijmetselarij zooals ik reeds aantoonde, en worden verzinnebeeld door de ceremoniën van het Rituaal; doch in werkelijkheid zijn zij natuurlijk diepgaande veranderingen en ontplooiingen in het karakter en het gedrag van het individu en omvatten zij een reeks van incarnaties.

De psychologie beschouwt alleen den natuurlijken mensch en, zijn krachten ontledende, vindt zij intellect, wil en gevoel; en verder verklaart zij dat het gevoel de subjectieve zijde is der levensprocessen van het lichaam, welke in dezen vorm tot bewustzijn komen. Zij bevindt dat het intellect onderhevig is aan begoocheling, de wil aan afleiding en het gevoel aan vertroebeling, doch dat er "abnor-

male" gevallen zijn waarin intellect, wil en gevoel tot grooter hoogte opgevoerd en versterkt zijn; dit zijn de mystici; en godsdienstige, dichterlijke en actieve typen worden beschreven. De oudere psychologie stelde zich tevreden met alle mystieke toestanden toe te schrijven aan "die hemelsche tweelingen, hysterie en hallucinatie", de nieuwere echter spreekt van "het te voorschijn treden van een secondaire persoonlijkheid van een hoogere soort". In deze gedaante is het aan het geestelijk Zelf, den levenschenkenden nieuwen Adam van Paulus, den innerlijken Christus der Heiligen, den Meester H. A. der Vrijmetselaars, toegestaan zich aan de intellectueele wereld bekend te maken; deze zou beter doen, hem minder te critiseeren en meer te eeren. Hij is de Pelgrim der Eeuwigheid in ons, dat Zelf dat boven de vooroordeelen, begeerten en gewoonten van den natuurlijken mensch kan staan, dat dezen kan vasthouden en leiden, zijn vermogens kan gebruiken en ze kan wijden aan een waardigen dienst.

Door deze drie gezichtspunten samen te vatten kunnen wij tot het begrip komen van de mogelijkheid, ons te vereenzelvigen met het vrije onsterfelijke Wezen in ons, en te denken, te werken en te leven van zijn standpunt; of aan den anderen kant vereenzelvigd te blijven met onzen natuurlijken mensch en zijn persoonlijke beperkingen, den slaaf der noodzakelijkheid, gebeukt en geslagen, als een huis op zand gebouwd, door de moeilijkheden en beproevingen van dit sterfelijk leven. De behoorlijk voorbereide candidaat verzinnebeeldt den natuurlijken mensch die heeft beseft dat hij onwetend, zwak, halflevend en beperkt is en tracht den weg te vinden om wijs, sterk, schoon en vrij te worden. Zoover de wereld betreft, is hij aan het einde van alles gekomen, heeft hij het "pad van uitgang" tot het einde betreden en zoekt hij, zich bekeerd hebbende of "van gedachte veranderd" zijnde, thans het "pad der thuisreis". Alleen dezulken kunnen candidaten voor inwijding in het ware Maçonnieke Mysterie zijn; alle anderen spelen slechts met haar allegorieën en symbolen terwille van een nieuwe sensatie of met het oog op wereldsch voordeel, en moeten onvermijdelijk teleurgesteld en moedeloos worden.

De eerste stap in de voorbereiding van den candidaat is dat hij alle m . . . n opgeeft; deze behooren tot de stoffelijkste der stoffelijke dingen, en verzinnebeelden geld en al wat geld kan koopen, de dingen die de mot en roest verderft, en die de dieven doorgraven en stelen.

De ware zoekende strekt niet langer zijn begeerte hiernaar uit en streeft naar liefdadigheid, wijsheid, kracht en schoonheid.

Doch de wereldsche bezittingen hebben een reusachtige aantrekking voor jonge zielen en als wij ophouden ze te begeeren beteekent dit inderdaad dat wij ze hebben gehad en door ervaring hebben bevonden, hetzij in dit of in een vorig leven, dat zij niet kunnen bevredigen. Dan kunnen wij niet langer zwoegen om ze te verkrijgen en misschien roem, macht of positie najagen om slechts te zien dat deze ook waardeloos zijn als wij ze hebben bereikt. Het is duidelijk dat tot de mensch kan ophouden naar overbodige dingen te streven, het niet mogelijk zal zijn voor hem, zijn tijd te schenken aan het werk van den waren vrijmetselaar; niemand kan God en den Mammon tegelijk dienen, om deze eenvoudige reden. Zelfs als rijkdom verzameld is, brengt hij zooveel bezigheden, verplichtingen en tijdroovende genoegens mede, dat er weinig gelegenheid overblijft voor het innerlijk leven en innerlijke werkzaamheid. Ik herinner mij dat een rijke vrouw eens tot mij zeide: "Wanneer moet ik mediteeren? Tegen dat de rekeningen zijn geschreven en de bevelen zijn gegeven, is de geheele morgen verstreken!" En ik dacht aan het oude verhaal van den man die groote bezittingen had. Toch zijn, zooals de Meester zeide, bij God alle dingen mogelijk — waar een wil is, daar is een weg. Gewoonlijk tracht men beide levens tegelijk te leven, volgens het beginsel van zijn koek op te eten en toch te behouden. De Heilige Theresia zeide van zulke menschen dat zij vooruitgingen "met de snelheid van een kip". Men kan zich de kip voorstellen, steeds afgeleid, uitgaande om het groote erf over te steken, doch her- en derwaarts loopende, hier een graantje pikkend, daar op den grond krabbend, kakelend en klokkend — waardoor zij hopeloos den weg verliest en nooit een duimbreed opschiet.

Als de candidaat zijn m . . n heeft opgegeven, komt hij aan de tempelpoort; zijn ra, lb en k zijn o en zijn rh is met a h, terwijl een k om zijn h wordt gedaan. Wat *kan* dit beteekenen? Als wij het begrip aanvaarden dat ik heb getracht te verdedigen, dat de ware Vrijmetselarij, onder de symboliek van het bouwen eens tempels, den weg leert om de geestelijke vermogens van het drievoudig Zelf — Liefdadigheid, Wijsheid, Kracht en Schoonheid — te ontwikkelen, dan kan worden aangetoond dat de behoorlijk voorbereide

candidaat symbolisch de hoedanigheden aangeeft welke door den aspirant voor de ware inwijding zijn verkregen. Deze zijn: gereedheid om te leeren, bereidwilligheid om te werken, en toewijding aan het innerlijk leven; terwijl intellect, wil en gevoel daarbij alle geleid worden door liefde tot het eene doel. De volgorde van haar ontwikkeling is in het Maçonnieke Stelsel: eerst kracht door concentratie, dan wijsheid door meditatie en ten slotte schoonheid door contemplatie; daarom moet de candidaat zich bereid toonen te werken tot hij kracht heeft ontwikkeld. Daarom worden zijn lb en ra o. De lb wijst op één element van het occulte centrum in de borst waar alle geestelijke krachten in het lichaam stroomen; zoo beteekent dit symbool dat het vermogen van werkzaamheid of kracht, een der stralen van de Vlammende Ster, gereed is actief te worden, dat "het Licht van den moed in het hart brandt" en dat de mensch energie bezit om vol te houden.

De b ra toont duidelijk aan dat deze energie in handeling zal worden omgezet en dat het werk goed zal worden verricht. De hand is het orgaan van handeling en het eerste wat de werkman doet als hij begint te werken is zijn mouwen op te stroopen. Zoo wordt door voortdurende oefening kracht verkregen en het vermogen om de wereld te helpen, ontwikkeld. Dat dit kan worden gedaan bewijzen de levens der mystici, vooral onder de "groote daders" zooals zij worden genoemd. Hun voornaamste kenmerken zijn een ijzeren wil en volharding die ten slotte alle hinderpalen en allen weerstand overwinnen. Hun kracht is onvermoeid, en zij arbeiden jaar in jaar uit aan de taak die zij hebben ondernomen, op een wijze die den natuurlijken mensch, her- en derwaarts gestuwd door elken wind van een nieuw leerstuk en afgeleid door immer wisselende begeerten, wonderbaarlijk moet voorkomen. Zij wijden hun leven aan het eene doel en daarin bestaat het offer en het is de eenige weg; het is onmogelijk het Groote Werk te doen en tevens de tallooze werkzaamheden der wereld te verrichten; er is geen tijd voor beide. Het is dus geen wonder dat velen geroepen doch weinigen uitverkoren zijn op het mystieke pad, want de keuze geschiedt door den wil van ieder persoonlijk. Indien gij de kracht in u hebt, kiest gij zelf; want het is niet het fiat van een uiterlijke godheid, doch de Goddelijke Geest in U die beslist en de kracht geeft waardoor het werk wordt ver-

richt. De natuurlijke mensch kan niets *uit zichzelf* doen om zichzelf te helpen; hij moet zich naar binnen wenden en in zijn eigen hart zoeken naar de bron van kracht, de aanwijzingen volgend van zijn leeraar tot hij het innerlijk licht ontvangt en zijn eigen weg ziet. Daarom wordt nederigheid boven alle andere deugden gesteld, want slechts de nederige mensch is bereid te leeren en gereed proefnemingen te doen; inderdaad is niemand nederiger dan de wetenschappelijke onderzoeker; hij wijdt zich aan de natuur evenals de heilige zich aan God wijdt.

Het volgende symbool dat den candidaat wordt aangedaan is dat van den b d hetgeen toont dat hij beseft dat het logisch intellect nutteloos is bij het zoeken naar wijsheid; en ook dat hij bereid is, het ter zijde te stellen en het innerlijk licht van geestelijk inzicht te zoeken, waardoor alle ervaringen worden gezien in haar ware verhoudingen. Als hij later het licht ontvangt, is hiervan de ware beteekenis dat de beginselen van occultisme hem worden onderwezen, zooals de eenheid van alle zelven in het Eene Zelf; de geestelijke broederschap aller ingewijden wat ook hun pad zij; de verschillende leeftijden der menschelijke Zelven, van wie enkele zeer jeugdig en andere volwassen zijn; het immer wentelend wiel van het bestaan, dat afdaalt in de sferen van wording bij iedere geboorte en opstijgt naar de sfeer van bestaan tusschentijds; het denkbeeld van de Groot Loge omhoog wier M.M.'s den loop der gebeurtenissen bepalen overeenkomstig een eeuwig plan van wereldontwikkeling. Door meditatie kunnen deze groote denkbeelden geheel worden ingeweven in het denken en de handelingen van den mensch. Dan begint het innerlijke licht van het ware begrip te dagen voor zijn geest en is het gevolg een volkomen nieuwe beschouwing van alle levenswaarden; dingen die éénmaal van het grootste gewicht schenen worden gezien als van geen beteekenis, wat vroeger onmogelijk werd geacht wordt thans gemakkelijk bevonden. Dit is de ondervinding van hen die de proefneming hebben gedaan en tot het einde toe hebben volgehouden.

Er was een tijd dat het logisch intellect de groote God der denkende wereld was, niets was waar wat niet kon worden samengevat in een sluitrede; alle beweegredenen in het leven moesten worden geformuleerd in termen van een verlicht egoïsme en dan zou het

duizendjarig rijk komen. Dit lieflijke plan faalde echter. De wetenschap begon alle mogelijke opzienbarende elementen te ontdekken in de menschelijke natuur, godsdienstige ervaringen, verlichting van het genie, en dergelijke, die buitengewoon vèrstrekkende gevolgen hadden op het gedrag en de arbeidsproductie en verder toonde de wetenschap aan dat dingen die tot het verrichten van waren en goeden arbeid leidden, ook waar moesten zijn en noch op krankzinnigheid noch op hallucinatie berustten. Deze getuigen van de dingen des geestes noemden zich dramatisten en werden beschouwd als zeer onfilosofisch zoo niet onbehoorlijk door de conservatieven van geest. Toen verscheen Bergson met zijn *élan vital* en voert het logisch intellect gestreng naar zijn plaats terug, als eenvoudig een werktuig ontstaan in den strijd om het bestaan om te gebruiken voor de stoffelijke dingen en hij zong den lof van de intuitie. De zucht van verlichting die door de intellectueele wereld gaat is als het geluid van vele wateren; de drooge beenderen kraken; de stem die over het Paradijs ademde wordt vernomen in het land — *eindelijk hebben zij een Professor gevonden die hun vertelt dat zij mogen!* Psychologische studies van mystiek overstroomen de markt, groote geestelijke omwentelingen worden voorspeld; wat er van dit alles komen zal, kan niemand zeggen — niet zeer veel, vreezen wij, daar het gemakkelijker is over mystiek te praten dan ze te beoefenen.

Het volgende punt in de voorbereidingssymboliek betreft de knie en den voet. De onderste ledematen worden altijd genomen om het gevoel voor te stellen, omdat zij het lichaam dragen evenals de gevoelens het intellect en den wil steunen. Gelijk ik heb aangetoond, wordt het gevoel beschouwd als de bewuste zijde van de levens- en instinktieve processen van het lichaam; daarom, als de lk wordt o, beteekent dit dat de gevoelens van den candidaat gereed worden gemaakt, hem te steunen in zijn pogingen en dat hij voldoende levenskracht heeft om de spanning der ontwikkeling te dragen. Zoo trekken de athleten een sportcostuum aan als zij hun grootste inspanning gaan doen. Dat de rh van den candidaat met ah is, valt moeilijker te verklaren; ik kan slechts aangeven dat het vermoedelijk wijst op de moeilijkheden en hinderpalen welke iedere aspirant ontmoet, de doorns in het vleesch en elders welke hij op zijn pad vindt. Evenals de candidaat met a h den Tempel doorschuifelt doch

ondanks zijn moeilijkheden volhardt tot het einde der ceremonie, strijdt de ware neofiet voort ondanks alle hinderpalen tot hij zijn doel heeft bereikt. Naarmate zijn oefening voortgaat, voelt hij dat zijn fysieke kracht zeer toeneemt; zelfs beginnelingen zullen u dit mededeelen wanneer zij de Vlammende Ster in hun eigen hart hebben gevonden. En dat velen die het mystieke pad in het verleden hebben betreden, een wonderbaarlijke levenskracht ontwikkelden, is een ontwijfelbaar feit; zij werden genezers en straalden leven uit over de wereld. Zij die dit voor zeker wensehen te weten, moeten de proef voor zichzelf nemen; gevoelen is gelooven, in dit geval. Men begrijpe echter dat terwijl het lichaam en zijn orgaan in harmonie gestemd worden met de geestelijke bron des levens, terwijl het looden metaal des levens wordt omgezet in goud, een periode van veel inspanning en zwaren druk moet worden doorgemaakt. Vreemde ziekten en spookachtige symptomen doen zich soms voor, en in elk geval moet men ten zeerste oppassen, het organisme niet te overspannen. Daarom is het eigenlijk niet veilig deze ontwikkeling te doen plaats hebben zonder de hulp en leiding van iemand die ze heeft doorgemaakt en den weg kent; vandaar de noodzakelijkheid van den leeraar en het belang van gehoorzaamheid aan zijn raad. Een wenk van iemand die bij ervaring weet, is van meer waarde dan vele boeken of het vele spreken van hen die enkel geleerd zijn, want in zulke zaken is één ons praktijk meer waard dan een ton theorie. Zij die iets weten, zijn altijd gereed de menschen te helpen wien het ernst is en de vragen te beantwoorden die zij omtrent hun ontwikkeling kunnen doen; en het groote kenmerk van zulke leeraren is dat zij hun kennis zonder vergelding of belooning geven. Hoedt u voor degenen die van het huis des Vaders een markt maken. Slechts door een volmaakte onverschilligheid jegens alle materieele overwegingen kan men hopen, juist te oordeelen voor een ander, zoo subtiel zijn de dingen des geestes.

Het laatste symbool dat de candidaat draagt, is het k met een l om zijn h; dit beteekent mijns inziens liefde, toewijding of liefdadigheid, geopenbaard op het gebied van den persoonlijken mensch, zooals een ander symbool in verband met een koord universeele liefde beteekent in de sfeer van het geestelijk Zelf. Het mysterie van liefde is een der moeilijkste om er toe door te dringen. Indien

wij echter het denkbeeld aanvaarden dat liefde de aantrekking van het Zelf in zijn eenheid is, die andere zelven in harmonie er mede tracht te brengen, en dat liefde werkt door de krachten harer drieëenheid van schoonheid, kracht en wijsheid, dan zal het duidelijk zijn dat terwijl het zelf slechts gedeeltelijk is geopenbaard op het lagere gebied als man of vrouw, de aantrekking der liefde uitgedrukt wordt door de schoonheid en levenskracht van het lichaam als vaderschrap en moederschap; door de kracht der ziel als dienst en medegevoel; door de wijsheid van het denkvermogen als begrip en verbeelding. Doch de sterkste aantrekking bestaat tusschen het lagere "verdeelde" en het hoogere geestelijke Goddelijke Zelf daarbinnen, als het laatste sterk is geworden door de ervaringen en handelingen van vele incarnaties. *Deze* aantrekking is de ware grond van al het streven en alle toewijding van de heiligen en mystici der wereld, met welke woorden zij ook beschreven is, en alleen vereeniging en bewuste vereenzelviging met het geestelijk Zelf kunnen haar bevredigen.

Dan komt de Liefde tot de haren als een Goddelijke Zon, die voor immer bestaat om de universeele wijsheid, het universeele mededoogen en de universeele macht voor het helpen der menschheid te belichamen. Gedurende het menschelijk stadium van ontwikkeling vertoont de liefde zich als de begeerte om met andere zelven samen te *zijn*, te *handelen* of te *denken*; zij is de grondslag van het gezin, van allen maatschappelijken omgang, coöperatie, en broederschap; zij alleen maakt het leven de moeite waard en doet inderdaad "de wereld draaien". Doch alle persoonlijke genegenheden zijn beperkingen totdat zijn zijn omgezet; en vele der oude mystici dachten dat zij moesten gedood worden om het zelf te bevrijden voor het pad; indien zij echter zelfs onvolmaakte openbaringen van het Zelf zijn, kan dat de weg niet wezen. Wat werkelijk gedood moet worden, is het zelfzuchtige element in hen, dat begeert een ander te bezitten, in hun macht te houden, te beheerschen en te monopoliseeren; want liefde in haar goddelijke eenheid is volstrekt onzelfzuchtig. Onzelfzuchtigheid, in de gewone beteekenis van het opgeven van den wil en de begeerten om aan den wil en de begeerten van een ander toe te geven, is niet de weg; het doet den ander niet werkelijk goed omdat hartstocht groeit door dat waarmede hij zich voedt, en hij

wordt slechts in meerdere mate veeleischend en zelfzuchtend dan voorheen. Zoo is onzelfzuchtigheid van deze soort slecht voor beiden. Ware liefde doet wat het best is voor den geliefde; en de ware weg ligt, voorzoover ik thans zien kan, in het richten van de liefde niet op de persoonlijkheid van den geliefde doch op het goddelijk element in hem, den onsterfelijken Pelgrim die moet worden opgewekt en opgeroepen, meestal ten koste van de in disharmonie verkeerende persoonlijkheid en op een wijze die deze laatste misschien niet aangenaam is. Eéns echter, zoo niet nu, zal zij het beseffen en begrijpen. Het is alles vreeselijk moeilijk, doch liefde vindt den weg uit door vereeniging met het zelflooze Zelf in ons. En het gevolg van deze mystieke vereeniging doet zich in de praktijk voor op een wijze, door Paulus beschreven in woorden welke nooit huns gelijke hebben gevonden. Men moet ze bestudeeren in de letterlijke vertaling want de oude woorden hebben, ondanks hun weergalooze cadence, grootelijks hun kracht verloren door verandering van gebruik en overbekendheid. Letterlijk zegt de Apostel dit: Liefde is geduldig en vriendelijk. Liefde kent geen naijver noch jalouzie. Liefde dringt zich niet op den voorgrond en doet zich niet gelden, ook is zij niet pralerig of verwaand. Zij gedraagt zich niet onbehoorlijk, tracht niet zichzelf te vergrooten, noch barst zij uit in hartstochtelijke woede, of broeit over aangedaan onrecht. Zij schept geen behagen in onrechtvaardigheid door anderen ondervonden, doch schaart zich vol vreugde aan de zijde der waarheid. Zij kan zwijgen. Zij is vol vertrouwen, hoop en geduldige berusting. De liefde faalt nimmer. Deze wijze van leven, zegt de Apostel, overtreft alle andere. Als de ware Vrijmetselaar dit doel heeft bereikt, heeft hij het k afgelegd en het G. gevonden met al wat daar kosmisch in besloten ligt.

De ware candidaat is eerst dan behoorlijk voorbereid voor inwijding, als hij zulk een begeerte koestert naar deze innerlijke vereeniging dat hij bereid is zijn leven te wijden aan het verkrijgen er van. Deze trekt hem tot de poort, gelijk het k den symbolischen candidaat trekt naar de tempelpoort, waar het einde er van wordt vastgehouden door een ingewijden Broeder. Zooals later in het rituaal wordt gezegd, zou hij, indien hij getracht had te ontvluchten, schuldig zijn geweest aan zijn eigen — door —. Dit beteekent dat wanneer iemand die tot het pad is aangetrokken, zich er van afwendt,

hij alleen kan terugkeeren tot de wereld der geestelijke dooden en aldus zichzelf voor het oogenblik geestelijk doodt. Het andere groote gevaar van den beginneling in de ontwikkeling is dat hij zou trachten voorwaarts te snellen in plaats van zich over den drempel te laten leiden; dit is even werkelijk, want wie die geestelijke kracht, verzinnebeeld door het g z oproept vóór het lichaam behoorlijk is voorbereid om er de spanning van te dragen, roept als het ware den dood op. Waarom is de l van het k om zijn h geplaatst? Er is een occult middelpunt op deze hoogte dat te maken heeft met het uiten van het gesproken woord, de uitdrukking van het geestelijk Zelf hier beneden; dit wordt gewurgd indien het trekken aan het k door den neofiet weerstreefd wordt.

Het grootsche ideaal dat ons gesteld wordt onder de allegorie van het bouwen van den Maçonnieken Tempel zou volkomen onbereikbaar zijn indien er slechts één aardsch leven beschikbaar was om er toe te komen: toch zijn er groote lieden in het verleden geweest die het bereikt hebben, en wat de eene mensch kan doen, kan de andere ook. Of zij voleindigden hun loopbaan als het resultaat van vele levens van inspanning, of zij werden bij de geboorte geschapen met vermogens die de groote meerderheid onthouden worden — door een goddelijke rechtvaardigheid! Al wie een waar Vrijmetselaar en opbouwer van zijn karakter wil worden, moet de hypothese der reïncarnatie bestudeeren, eveneens de theorie van de wet van karma of oorzaak en gevolg van leven tot leven werkende; en de leer van de ontwikkeling van het goddelijke element in den mensch. Na verloop van tijd zullen zij het denkbeeld leeren begrijpen van een zelf *in* hen, dat van geboorte tot geboorte en van kracht tot kracht voortgaat, oogstende naar het zaait en zijn vermogen en liefdadigheid, wijsheid, kracht en schoonheid ontwikkelende, evenals de middeleeuwsche Gildengezel van plaats tot plaats ging, leerende, werkende en zich ontwikkelende tot hij een meester Vrijmetselaar werd. Voor zoover ik kan zien komen de Christelijke mystici bij het ontbreken van deze denkbeelden er nooit toe den beslisten overgang in bewustzijn te maken van het standpunt van den natuurlijken mensch tot dat van den innerlijken Pelgrim. Zij gevoelen de tegenwoordigheid van zijn levenskracht en handelen onder de aandrift van zijn goddelijke energie, maar zij denken

zichzelf niet dáár en worden niet vereenzelvigd met hem en zijn kosmische visie der waarheid. Toch schijnt het duidelijk genoeg dat dit innerlijk standpunt juist dat is hetwelk de mensch noodig heeft ten einde een volledige losmaking te bereiken van het denkvermogen van zijn persoonlijke begeerten en begoochelingen en van "de zwarte horde van vreezen en zorgen die de ziel belagen". Zulk een losworden is het beginsel der wijsheid, want dan eerst kan de mensch de dingen in het algemeen beginnen te zien zooals zij werkelijk zijn, afgescheiden van zijn lager zelf dat verblind is door voorkeur, tegenzin, hoop en vrees. Wij kunnen echter nooit hopen deze bewuste vereenzelviging met den Pelgrim ineens te verkrijgen, zonder het denkbeeld van een langen pelgrimstocht onder de oogen te zien, en zooals het den natuurlijken mensch toeschijnt, al de er aan verbonden moeite en zorgen. Mijn ervaring is deze: als het gezichtspunt van den Pelgrim in het bewustzijn naar voren komt, verzinkt den wereldmoeden natuurlijken mensch in vergetelheid om ten slotte verloren te geraken. De reeks aardlevens wordt van het innerlijk standpunt uit beseft als een ononderbroken bestaan, een grootsch avontuur dat vreugdevol nagejaagd wordt van geboorte tot geboorte en van wereld tot wereld, totdat de volmaakte harmonie daarbinnen en daarbuiten bereikt is. Dan zal wedergeboorte niet langer beteekenen het in duisternis opgesloten zitten om blindelings te strijden tegen een wereld die wij niet begrijpen; wij zullen terugkeeren, geestelijke wijsheid en kracht met ons brengend, ons andere sferen voor zijn en werkzaamheid herinnerend, het lichaam van willekeur bewust verlatend en terwijl wij er in zijn de krachten er van gebruikend zooals deze gebruikt behooren te worden, om onszelven te kennen en de wereld te helpen. Onze natuurlijke mensch zal volledig omgezet zijn in ons geestelijk zelf; en zijn zelfzucht, onwetendheid, zwakte en leelijkheid zal plaats hebben gemaakt voor een volmaakte incarnatie van liefdadigheid, wijsheid, kracht en schoonheid. Aldus hoopt de ware Vrijmetselaar een Meesterbouwer van den Tempel van den geest te worden, een medewerker van den O. B. D. H. en een bekwaam helper in het Groote werk der wereldontwikkeling. Waar hij zich ook moge bevinden in dit leven, een Leerling die zijne werktuigen leert gebruiken, een Gezel die de grondslagen van den Tempel legt of een Meester die de hoogste steenen

op het bijna gereed zijnde bouwwerk plaatst, hij zal volharden tot het einde, er steeds naar strevende zichzelf te besturen, zijn kansen op het best gebruikend en steeds beseffende dat "behoorlijk voorbereid zijn" beteekend gereed te zijn om

TE WETEN — TE DURVEN — TE LIJDEN EN TE ZWIJGEN.

INWIJDINGSWEGEN.

Wij trachten 't gaan des tijds te tasten met onz' ooren,
Hem op het slaan der klok in uren af te meten,
Maar mochten licht dier maat onwerklijkheid vergeten. . . . .
Want gaat, waar uurzang zwijgt, 't Uur minder snel verloren?

Der wereld schroef windt voort, met snelheid ongeweten
Door wat, zelf Tijd's gewrocht, uit wenteling geboren,
Met wentlen's einde sterft. Slechts hij die, onverloren,
In Eeuwigheid verkeert, kan Leven's spoed bemeten.

Staag stuwt Gods Geest de menschheid, moeizaam opwaarts stijgend;
Soms treft zij 't oude Pad, waar Poorten voortgang duiden
En vijfmaal klokke klinkt; vaak ondervindt ze hinder
En dringt door dichte wouden, voet- aan voetstap rijgend:
Geen mijlpaal meet dien marsch, en klokken daar niet luiden
Vóórdat het eindlicht blinkt. — Is zóó de winste minder?

Paschen 1917 A. C. D. J.

STROFENSYMBOLIEK.

Drieërlei strofen zingen 't menschestreven:
Der Stanza heilig Viertal wat verschijnt
Op Drieheidsgrondslag met de Stof vertwijnd;
Zij kroont het alversplitste, uitwaarts leven.

Terzinen droomt de ziel. Begin en eind
Zijn, als haar rijm, tot eeuwigheid verweven;
Niet op verschijnselen bloeit haar rijke leven,
In Zelfaanschouwing werd haar vorm verreind.

Dan — het Sonnet, verzint der volheid Zeven:
Twee kruisen — beide omvangend, één gekeerd —
Aanzicht en keerzij van 't geschapene geven,

Waaruit het godlijk Denkbeeld sublimeert:
Zes parels, die getweeën samenkleven,
Des Hoogsten Driehoek, in Zichzelf verkeerd.

A. C. D. J.

ALGEMEENE GEMEENSCHAPPELIJKE VRIJMETSELARIJ IN NEDERLAND
WERKENDE ONDER DEN
SUPRÊME CONSEIL UNIVERSEL MIXTE INTERNATIONAL.

Beginselen:

I. De Algemeene Gemeenschappelijke Vrijmetselarij in Nederland houdt zich, in overeenstemming met de oude uitspraken der Vrijmetselarij, aan het bestaan van een Scheppend Beginsel onder den naam van "Opper-Bouwheer van het Heelal".

2. Zij moedigt het vrijelijk zoeken naar Waarheid aan en ten einde die Vrijheid te verzekeren, eischt zij verdraagzaamheid en onbevangenheid van al hare leden.

3. De Orde der Gemeenschappelijke Vrijmetselarij zoekt, evenals andere Orden van Vrijmetselarij, wat de menschen en volkeren verbindt en tracht weg te nemen wat de geesten en gemoederen verdeelt.

4. Zij staat open voor mannen en vrouwen van elke nationaliteit, van elk ras en van elk geloof.

5. Het doel der Gemeenschappelijke Vrijmetselarij is onwetendheid in al hare vormen te bestrijden; zij dringt bij hare leden aan op gehoorzaamheid aan de wetten van hun land, het handhaven van een hoogen standaard van eer en verwacht van hen gerechtigheid, een vriendelijke gezindheid jegens allen en een voortdurend pogen om het welzijn der Menschheid te bevorderen.

6. Elk lid der Orde is verplicht, de besluiten van den Opperraad te gehoorzamen en getrouwelijk op te volgen.

7. De Vrijmetselarij aanvaardt de onderwerping aan hare wetten slechts van hen die uit eigen vrijen wil tot haar komen.

Alle nadere inlichtingen worden belangstellenden op aanvrage gaarne verstrekt door den Vertegenwoordiger van den Suprême Conseil Universel Mixte voor Nederland en Koloniën: H. J. van Ginkel, G.·.·. I.·.·. G.·.·. 33°, Kalverstraat 13, Amsterdam.